

Art integration

Deze categorie is bedoeld voor projecten die blijf geven van een geslaagde artistieke integratie.

BASISSCHOOL DE BRUG, ERPE-MERE

Architectenbureau Bart Dehaene i.s.m. Sileghem & Partners
Erpe is een charmante gemeente met een warrig stratenpatroon en sobere bakstenen gebouwen. Basisschool De Brug bevindt zich in het hart van deze landelijke kern. Het gros van de oude paviljoenen maakte er plaats voor twee langwerpige nieuwbouvvolumes, die via hun geschrante ligging een nieuw centrum definiëren. "Ruwbouw = afwerking" was de rode draad doorheen het project. Ook het kunstintegratieproject van Ante Timmermans past binnen deze logica. Op zijn vraag werd één oud paviljoen aan de rand van de site gespaard van de sloop. In de nieuwe constellatie fungeert het als een wezenlijk artistiek statement dat de relatie tussen kunst en architectuur in vraag stelt. Het paviljoen blijft immers leeg. Elke vorm van invulling wordt uit de weg gegaan. Het is een autonoom object dat zich onttrekt van de klassieke onderdanige houding jegens de architectuur en haar doelstellingen. Schijnbaar functieloos, zonder idee - of net vol mogelijkheden.

GEBOUW O UNIVERSITEIT ANTWERPEN, WILRIJK

META architectuurbureau

In het hart van campus Drie Eiken in Wilrijk liet Universiteit Antwerpen een nieuw auditorium- en onderzoekscomplex optrekken. Het werd een compact, zwevend volume, omhuld door een gevel van geperforeerde gouden aluminiumplaten. De aluminiumplaten fungeren enerzijds als vaste zonwering voor de auditoria, microscopie- en practicumzalen op de derde verdieping, en anderzijds als artistieke creatie. Er is immers een werk van de Britse kunstenaar Perry Roberts op afgebeeld; in de platen is een foto van studenten en docenten geponst. De afbeelding verwijst naar de traditionele klasfoto's en is gerasterd in dots met vijf verschillende diameters. In totaal zijn er aan de hand van de CNC-techniek 2.856 unieke gevelpanelen met 700 geponste gaten per vierkante meter gemaakt. Van dichtbij lijkt het een abstracte schets, maar vanop grotere afstand is het beeld duidelijk leesbaar. Dit alles maakt van Gebouw O een fraaie eyecatcher met een beperkte ruimtelijke stempel.

LANDBOUWSCHOOL DE WIJNPERS, LEUVEN

OFFICE Kersten Geers David Van Severen

Landbouwschool De Wijnpers overschouwt het stadscentrum van Leuven vanuit haar licht verhoogde positie in het landschap. Het complex bestaat uit een lineair blok van vijf verdiepingen met klaslokalen en faciliteiten, met daaraan gekoppeld een horizontaal volume dat de sporthal herbergt. Het dak van de sporthal is ingericht als speelplaats, die als het ware door het gebouw met de klassen snijdt en zo de toegang tot het gebouw markeert. Dankzij de kunstintegratie van kunstenaar Richard Venlet profileert de toegang zich expliciet als hét circulatiepunt van de school, een knooppunt waar landschap, architectuur en de gebruikers samenkomen. De trapeziumvormige ruimte oriënteert zich in de eerste plaats op het uitzicht, als een soort belvédère, en weg van de eigenlijke inkom tot de school. Het gebouw lijkt er zich trouwens omgekeerd voor te stellen, wat het perspectief accentueert en corrigeert. De vervlechting van kunst en architectuur leidt tot een inspirerende dialoog die het geheel een unieke identiteit geeft.

SPIE - HEVERLEE

DMOA

Vlak bij het drukste kruispunt van Leuven stond lang een bouwvallig huis te koop, gelegen op een driehoekig perceel. DMOA zag het potentieel en vestigde er zijn nieuw hoofdkwartier. De architectuur van het zinnenprikkelende DMOA-kantoor heeft niet alleen een visuele en tactiele, maar ook een bijzondere auditieve dimensie. Het geluidsproject begon als een gewaagd hersenspinsel, maar groeide uit tot een concreet onderzoeksproject onder leiding van prof. ir. arch. Andrew Vande Moere (KU Leuven) en thesisstudent Maarten Houben. Na tal van experimenten besloten ze de raamkaders te herinterpreteren als architecturale "instrumenten". In elk van de zeventien raamdorpels werd een verend houtblokje bevestigd dat kan worden aangeslagen door een in de gevel geïntegreerd, elektronisch gestuurd hamertje. Het gebouw is dus opgevat als een reuzegrote, interactieve xylofoon, die de bewegingen van voorbijgangers visueel analyseert en vertaalt naar een soundscape van houtklanken in verschillende tonen. /---

